

USNESENÍ SOUDU (pátého senátu)
9. listopadu 2004 *

Ve věci T-252/03,

Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV), se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená P. Abeggem a E. Prigentem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

podporovaná

Francouzskou republikou, zastoupenou R. Abrahamem, G. de Bergues a F. Millionem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené P. Oliverem a F. Lelièvrem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

jejíž předmětem je návrh na zrušení pokuty uložené žalobci v článku 3 rozhodnutí Komise 2003/600/ES ze dne 2. dubna 2003 o řízení k uplatnění článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.279/F3 – Francouzské hovězí maso) (Úř. věst. L 209, s. 12), a podpůrně, návrh na snížení částky této pokuty,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH
SPOLEČENSTVÍ (pátý senát)**

ve složení P. Lindh, předsedkyně, R. García-Valdecasas a J. D. Cooke, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: H. Jung,

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

- ¹ V souladu s čl. 225 odst. 1 ES a článkem 230 ES Soud přezkoumává legalitu zejména rozhodnutí přijatých Komisí a za tímto účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách pro nedostatek příslušnosti, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení Smlouvy o ES nebo jakéhokoliv právního předpisu týkajícího se jejího provádění anebo pro zneužití pravomoci, podaných zejména jakoukoliv fyzickou nebo právnickou osobou, které jsou tato rozhodnutí určena.

- 2 Na základě čl. 230 pátého pododstavce ES musí být žaloba na neplatnost podána ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení napadeného rozhodnutí navrhovateli. Podle čl. 102 odst. 2 jednacího řádu Soudu se lhůta pro podání žaloby proti aktu některého orgánu prodlužuje s ohledem na vzdálenost o jednotnou lhůtu deseti dnů.

- 3 Na základě článku 229 ES „[n]ařízení vydaná společně Evropským parlamentem a Radou nebo Radou na základě ustanovení [...] Smlouvy [o ES] mohou na Soudní dvůr přenést neomezenou pravomoc týkající se sankcí, které tato nařízení stanoví“.

- 4 Podle článku 17 nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), „má Soudní dvůr neomezenou pravomoc ve smyslu článku [229 ES] přezkoumat rozhodnutí, jimiž Komise stanovila pokutu nebo penále; Soudní dvůr může uložené pokuty nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.

Skutkový základ sporu

- 5 Rozhodnutím 2003/600/ES ze dne 2. dubna 2003 o řízení k uplatnění článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.279/F3 – Francouzské hovězí a telecí maso) (Úř. věst. L 209, s. 12, dále jen „sporné rozhodnutí“) Komise konstatovala, že žalobce, svaz zastupující ve Francii porážecí dobytka, porušil čl. 81 odst. 1 ES, když uzavřel s dalšími organizacemi působícími ve Francii v odvětví hovězího a telecího masa dohody, jejichž předmětem bylo přerušování dovozu hovězího a telecího masa do Francie a stanovení minimální ceny pro některé kategorie hovězího a telecího masa (článek 1 sporného rozhodnutí). Výše pokuty uložené žalobci byla stanovena na 720 000 eur (článek 3 sporného rozhodnutí)

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 6 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 7. července 2003 žalobce podal tuto žalobu.
- 7 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu téhož dne žalobce podal návrh na předběžné opatření, kterým se domáhal jednak odkladu výkonu sporného rozhodnutí a jednak odkladu povinnosti zřídit bankovní záruku jako podmínku nezaplacení uložené pokuty.
- 8 Dne 17. července 2003 Komise vznesla námitku nepřipustnosti žaloby v hlavním řízení a návrhu na předběžné opatření.
- 9 Žalobce předložil své vyjádření k námitce nepřipustnosti dne 18. července 2003.
- 10 Dne 7. října 2003 podala Francouzská republika návrh na vstoupení do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů žalobce. Usnesením ze dne 20. listopadu 2003 povolila předsedkyně pátého senátu Soudu vedlejší účastenství Francouzské republiky. Francouzská republika předložila své vyjádření vedlejšího účastníka dne 23. prosince 2003.
- 11 Návrh na předběžné opatření byl zamítnut usnesením předsedy Soudu ze dne 21. ledna 2004.

12 Žalobce navrhuje, aby Soud:

- zamítl námitku nepřipustnosti;
- zrušil pokutu, která mu byla uložena sporným rozhodnutím;
- podpůrně, snížil výši dané pokuty ve značném rozsahu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

13 Francouzská republika jako vedlejší účastník na podporu žalobce navrhuje, aby Soud:

- zrušil sporné rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

14 Komise navrhuje odmítnout žalobu jako zjevně nepřipustnou.

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

- 15 Komise uplatňuje, že žaloba je zjevně nepřipustná, neboť byla podána po uplynutí lhůty dvou měsíců a deseti dnů pro podání žaloby stanovené ustanoveními čl. 230 pátého pododstavce ES, ve spojení s čl. 102 odst. 2 jednacího řádu.
- 16 Žalobce uvádí, že žaloba, kterou podal proti spornému rozhodnutí, je žalobou „v rámci neomezené pravomoci“, která se opírá o článek 229 ES. Svou žalobou totiž nezpochybňuje samotnou skutečnost, že došlo k protiprávnímu jednání, ani uložení sankce jako takové. Omezuje se na zpochybnění uložené pokuty, kterou shledává nepřizpůsobenou a příliš vysokou. V tomto ohledu žalobce tvrdí, že „žaloba v rámci neomezené pravomoci“ není vázána na žádnou podmínku ohledně lhůty.

Závěry Soudu

- 17 Podle článku 114 jednacího řádu může Soud, požaduje-li to některý účastník řízení, vydat rozhodnutí o nepřipustnosti bez projednání věci samé za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku. V projednávaném případě má Soud věc na základě přezkumu spisu za dostatečně objasněnou, a proto se rozhodl vydat rozhodnutí, aniž by zahájil ústní část řízení a projednal věc samou.
- 18 Žalobce v zásadě uplatňuje, že se jeho žaloba opírá o článek 229 ES. V důsledku toho, se na něj nevztahuje prekluzivní lhůta dvou měsíců stanovená v čl. 230 pátém pododstavci ES, neboť tato lhůta se uplatní výlučně v případě žalob na neplatnost, které jsou upraveny článkem 230 ES.

- 19 Tato argumentace nemůže být přijata.
- 20 Na základě článku 220 ES Soudní dvůr a Soud prvního stupně zajišťují dodržování práva při výkladu a provádění této Smlouvy v rámci svých příslušných pravomocí.
- 21 Článek 225 odst. 1 ES, ve znění Niceské smlouvy, vyjmenovává žaloby, které spadají do pravomoci Soudu. Toto ustanovení neobsahuje žádný odkaz na článek 229 ES, avšak výslovně uvádí články 230 ES (žaloby na neplatnost), 232 ES (žaloby na nečinnost), 235 ES (žaloby na náhradu škody), 236 ES (žaloby v oblasti veřejné služby), 238 ES (žaloby podané na základě rozhodčích doložek obsažených ve smlouvách uzavřených Společenstvím nebo na jeho účet). Článek 229 ES se tedy neobjevuje mezi druhy žalob spadajícími do pravomoci Soudu.
- 22 V rozporu s tvrzením žalobce Smlouva nezakotvuje „žalobu v rámci neomezené pravomoci“ jako samostatný druh žaloby. Článek 229 ES pouze stanoví, že nařízení vydaná na základě ustanovení Smlouvy o ES mohou na soudy Společenství přenést neomezenou pravomoc týkající se sankcí, které tato nařízení stanoví.
- 23 Na základě článku 229 ES různá nařízení přenesla na soudy Společenství neomezenou soudní pravomoc v oblasti sankcí. Především článek 17 nařízení č. 17 stanoví, že „Soudní dvůr má neomezenou pravomoc ve smyslu článku [229 ES] přezkoumat rozhodnutí, jimiž Komise stanovila pokutu nebo penále [...]“.

- 24 Soud je v rámci své neomezené pravomoci, kterou mu přiznává článek 229 ES Smlouvy a článek 17 nařízení č. 17, příslušný k posouzení přiměřenosti výše pokut (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2000, KNP BT v. Komise, C-248/98, Recueil, s. I-9641, bod 40, Cascades v. Komise, C-279/98 P, Recueil, s. I-9693, bod 42, a Weig v. Komise, C-280/98 P, s. I-9757, bod 41). Pravomoci soudce Společenství se totiž neomezují v rámci jeho neomezené pravomoci na zrušení napadeného rozhodnutí, jak uvádí článek 231 ES, ale umožňují mu sankci uloženou tímto rozhodnutím změnit.
- 25 Tato neomezená pravomoc může být však vykonávána soudy Společenství pouze v rámci přezkumu aktů orgánů Společenství, a konkrétněji přezkumu žaloby na neplatnost. Článek 229 ES totiž pouze rozšiřuje rozsah pravomocí soudce Společenství v rámci žaloby upravené článkem 230 ES. Žaloba směřující k tomu, aby soudce Společenství jednal v rámci své neomezené pravomoci, tedy nutně zahrnuje nebo obsahuje návrh na úplné nebo částečné zrušení tohoto rozhodnutí. Následkem toho musí být žaloba podána ve lhůtě stanovené v čl. 230 pátém pododstavci ES.
- 26 Vzhledem k tomu, že tato žaloba byla podána po uplynutí lhůty stanovené v čl. 230 pátém pododstavci ES prodloužené s ohledem na vzdálenost o lhůtu stanovenou v čl. 102 odst. 2 jednacího řádu, musí být tedy odmítnuta jako opožděná. Jelikož bylo sporné rozhodnutí doručeno žalobci dne 10. dubna 2003, lhůta dvou měsíců a deseti dnů tedy uplynula dříve než 7. července 2003, kdy kanceláři Soudu došel návrh.
- 27 Žaloba musí být tedy v důsledku toho odmítnuta jako nepřijatelná.

K nákladům řízení

- 28 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise nepožadovala náhradu nákladů ve věci v hlavním řízení, žalobce a Komise ponese každý své náklady řízení.
- 29 O nákladech řízení o předběžném opatření bylo rozhodnuto usnesením o zamítnutí předsedy Soudu ze dne 21. ledna 2004. Vzhledem k tomu, že žalobce byl ve sporu neúspěšný, je namístě uložit mu náhradu jeho nákladů řízení a nákladů řízení Komise souvisejících s řízením o předběžném opatření v souladu s návrhy Komise týkajícími se nákladů řízení o předběžném opatření.
- 30 Podle čl. 87 odst. 4 jednacího řádu ponese Francouzská republika jako vedlejší účastník své náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.

- 2) **Žalobce a Komise ponese každý své náklady řízení související s věcí v hlavním řízení.**

- 3) **Žalobce ponese své náklady řízení související s řízením o předběžném opatření, jakož i náklady řízení Komise související s daným řízením.**

- 4) **Francouzská republika ponese své náklady řízení.**

V Lucemburku dne 9. listopadu 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předsedkyně

P. Lindh